

FILHARMONIA
SZCZECIN

WWW.FILHARMONIA.SZCZECIN.PL

24 marca 2023 roku
Piątek – godz. 19.00

GRANDIOSO Kaspszyk | Credo PENDERECKIEGO

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii im. M. Karłowicza w Szczecinie

Chór Teatru Wielkiego im. Stanisława Moniuszki w Poznaniu
Mariusz Otto kierownik, dyrygent Chóru

Poznański Chór Chłopięcy
Jacek Sykulski dyrektor, dyrygent Chóru

Iwona Hossa sopran
Karolina Sikora sopran
Anna Lubańska alt
Adam Zdunikowski tenor
Piotr Nowacki bas

Jacek Kaspszyk dyrygent

W programie:

KRZYSZTOF PENDERECKI

Credo [52']

- I. Credo in unum Deum
- II. Qui propter nos homines
Et incarnatus est
- III. Crucifixus etiam pro nobis
Crucem tuam adoramus
- IV. Et resurrexit tertia die
- V. Et in Spiritum Sanctum
Confiteor unum baptisma
Et vitam venturi saeculi

Koncert jest wydarzeniem towarzyszącym
27. edycji Wielkanocnego Festiwalu Ludwiga van Beethovena.

Stowarzyszenie

im. Ludwiga van Beethovena

JACEK KASPSZYK

Jeden z czołowych polskich dyrygentów, laureat m.in. III nagrody na Konkursie Dyrygenckim im. Herberta von Karajana, dzięki której zadebiutował w filharmoniach w Berlinie i Nowym Jorku. Po uzyskaniu dyplomu z dyrygentury, kompozycji i teorii muzyki na warszawskiej Akademii Muzycznej (1975) przygotował w Teatrze Wielkim – Operze Narodowej nową realizację „Don Giovanniego” Mozarta, rok później został gościnnym dyrygentem Deutsche Oper am Rhein w Düsseldorfie oraz pierwszym dyrygentem i dyrektorem muzycznym Wielkiej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia i Telewizji (obecnie NOSPR).

W 1998 roku objął stanowisko dyrektora artystycznego i muzycznego, a w 2002 naczelnego Teatru Wielkiego – Opery Narodowej w Warszawie. Z zespołem tego teatru wystąpił na festiwalach w Pekinie, Hong Kongu i Castell de Peralada, w londyńskim Sadler’s Wells Theatre oraz trzykrotnie odbył tournée po Japonii. Jako dyrygent gościnny przygotowywał przedstawienia na scenach najbardziej prestiżowych teatrów operowych i prowadził koncerty z najznakomitszymi orkiestrami na świecie. W 2011 roku Towarzystwo im. Elgara przyznało mu medal za interpretację dzieł brytyjskiego kompozytora. W 2015 roku Jacek Kaspszyk został przez Polskie Radio uhonorowany Diamentową Batutą – był to „wyraz uznania dla dyrygenckiego dorobku i podziękowanie za wierność radiu publicznemu, dla którego dokonał imponującej ilości nagrań studyjnych i koncertowych”, z kolei „za wybitne zasługi w promowaniu polskiej kultury oraz za osiągnięcia w pracy artystycznej i działalności społecznej” dyrygent został w 2019 roku wyróżniony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Jacek Kaspszyk nagrał wiele płyt, a jego rejestracja „Króla Rogera” Karola Szymanowskiego z zespołami Teatru Wielkiego – Opery Narodowej (CD Accord) była nominowana do nagrody „BBC Music Magazine” (w kategorii „nagranie roku”). Krytyk magazynu „Gramophone” napisał o tym nagraniu: „w każdym najmniejszym szczególe dyrygent zdołał osiągnąć absolutnie wszystko”. Od sezonu 2021/2022 pełni w Teatrze Wielkim w Poznaniu obowiązki pierwszego dyrygenta i doradcy muzycznego.

IWONA HOSSA

Na scenie zadebiutowała w 1996 roku partią Violetty w „Traviacie” Verdiego w Teatrze Wielkim w Poznaniu. Od 2000 roku jest związana z Teatrem Wielkim – Operą Narodową w Warszawie. Współpracuje z teatrami w kraju i za granicą, posiada w swoim repertuarze kilkadziesiąt partii operowych i operetkowych oraz oratoryjno-kantatowych (od baroku po dzieła współczesne). Dokonała licznych prawykonań polskich utworów współczesnych.

Artystka posiada w swoim dorobku wiele cenionych albumów, m.in. nagrania kompozycji Szymanowskiego (z Orkiestrą Filharmonii Narodowej pod dyrekcją Antoniego Wita) oraz „Jutrzni” Pendereckiego (zarejestrowanej również z zespołem Filharmonii Narodowej); płyty te otrzymały nominacje do nagród Grammy. Wzięła także udział w zrealizowanej przez brytyjską telewizję BBC produkcji „Holocaust. A Music Memorial Film from Auschwitz”, uhonorowanej Międzynarodową Nagrodą Emmy (2005) w kategorii „najlepszy program poświęcony sztuce”.

KAROLINA SIKORA

Od września 2009 roku jest związana z Operą Bałtycką w Gdańsku. W 2015 roku zadebiutowała na scenie Teatru Wielkiego – Opery Narodowej w Warszawie jako Olga w „Eugeniuszu Onieginie” Czajkowskiego (w reż. Mariusza Trelińskiego). Współpracuje również z Operą na Zamku w Szczecinie i innymi teatrami operowymi. Z powodzeniem wykonuje także muzykę oratoryjno-kantatową (od baroku po dzieła współczesne). Występowała na wielu festiwalach i światowych scenach koncertowych m.in w Japonii, Chinach, Singapurze, Tajwanie, RPA i państwach europejskich.

Za wybitne osiągnięcia artystyczne otrzymała nagrodę Miasta Gdańsk „Młody Twórca Kultury” (2013), Nagrodę Teatralną Miasta Gdańsk (2014) oraz Teatralną Nagrodę Muzyczną im. Jana Kiepury (2014) za rolę Matki Ubu w „Królu Ubu” Pendereckiego (w reż. Janusza Wiśniewskiego).

ANNA LUBAŃSKA

Od 1993 roku jest stale związana z Teatrem Wielkim – Operą Narodową, gdzie debiutowała jako Blumenmädchen w „Parsifalu” Wagnera.

Talent, temperament i zdolności aktorskie oraz różnorodny repertuar czynią z niej jedną z najbardziej wszechstronnych współczesnych polskich śpiewaczek, zdolnych z powodzeniem wykonywać zarówno role tragiczne, jak i partie o lżejszym charakterze. Ceniona jako interpretatorka pieśni, znakomicie czuje się również w repertuarze oratoryjno-kantatowym. Śpiewała na scenach operowych i estradach w Niemczech, Francji, Belgii, Wielkiej Brytanii, Norwegii, Monako, Japonii i Hongkongu. Współpracowała z Warszawską Operą Kameralną oraz operami w Poznaniu i Krakowie.

Jej dyskografia zawiera m.in. nagrania „Straszego dworu” Moniuszki (EMI) i „Króla Ubu” Pendereckiego (CD Accord); oba dzieła zostały zarejestrowane z zespołem Teatru Wielkiego – Opery Narodowej pod batutą Jacka Kasprzyka.

ADAM ZDUNIKOWSKI

Solista Teatru Wielkiego – Opery Narodowej, laureat krajowych i międzynarodowych konkursów wokalnych. W ciągu 30-letniej kariery artystycznej wystąpił na wszystkich scenach operowych i estradach filharmonicznych w Polsce oraz w wielu ośrodkach muzycznych na świecie. W swym repertuarze posiada około 70 partii operowych i tyleż oratoryjno-kantatowych. Jego niemal 2000 występów stanowi efekt współpracy z czołowymi śpiewakami, renomowanymi dyrygentami i uznanymi reżyserami. Do szczególnych osiągnięć artysty należy udział w wykonaniach wszystkich dzieł oratoryjnych Krzysztofa Pendereckiego pod batutą kompozytora.

Od 2014 roku jest pedagogiem Akademii Muzycznej w Bydgoszczy i Filii Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Białymstoku. Jest przewodniczącym i członkiem jury krajowych konkursów wokalnych oraz twórcą i dyrektorem Konkursu Wokalnego im. Bogdana Paprockiego w Bydgoszczy.

Laureat pierwszej edycji nagrody Ministra Kultury i Sztuki „Ad Astra”, odznaczony srebrnym medalem „Zasłużony Kulturze »Gloria Artis«” oraz odznaką „Honoris Gratia”, przyznaną przez prezydenta Krakowa.

PIOTR NOWACKI

Laureat wielu znaczących konkursów wokalnych, m.in. I nagrody na Konkursie im. Jana Kiepury w Krynicy, Konkursu im. Luciana Pavarottiego w Filadelfii i finalistą Międzynarodowego Konkursu Wokalnego „Belvedere” w Wiedniu.

Od 1998 roku jest solistą Teatru Wielkiego – Opery Narodowej. W 1987 roku zadebiutował na scenie mediolańskiej La Scali główną rolą w operze „Bajka o carze Sałtanie” Rimskiego-Korsakowa. Od tamtej pory występował na scenach operowych całego świata, m.in. w Opera Company of Philadelphia, Théâtre de la Monnaie w Brukseli, Bayerische Staatsoper w Monachium, Vlaamse Opera w Antwerpii, Volksoper w Wiedniu i Teatro La Fenice w Wenecji.

Dużo uwagi artysta poświęca również muzyce oratoryjnej – m.in. uczestniczył w wykonaniach „Pasji według św. Łukasza”, „Jutrznii” i „Polskiego Requiem” Pendereckiego. Brał udział w międzynarodowych festiwalach muzycznych w Edynburgu i Granadzie, w Festiwalu im. Pablo Casals w Puerto Rico (z zespołem Filharmonii Narodowej pod dyрекcją Mściława Rostropowicza) – oraz w filmowych realizacjach oper Rossiniego „Weksel małżeński” i „Dziwaczne nieporozumienie”.

GRANDIOSO

Kaspszyk | Credo PENDERECKIEGO

Credo (1998) **Krzysztofa Pendereckiego** (1933–2020) jest dziełem kontrowersyjnym. Zarówno muzycznie, jak i teologicznie. Ćwierć wieku, jakie minęło od jego powstania, wydaje się perspektywą zbyt krótką, żeby napisać o nim beznamyślnie, doceniając wszystkie walory, pozwalając sobie jednocześnie na krytykę. Sprawy nie ułatwia swoisty kult mistrza, który zaistniał w latach dziewięćdziesiątych i trwa nieprzerwanie do dziś. Nie osłabia go nawet fakt, że pogrzeb kompozytora przełożono ze względu na pandemię o dwa lata, a jego prochy spoczęły w krakowskim panteonie narodowym. Myślałem wówczas o tym, że skromny sługa Boży Johann Sebastian Bach na pewno byłby tym zdziwiony, a nawet zażenowany. Przypominały mi się również lekcje harmonii, której niezwykła nauczycielka (a był to rok 1983) mówiła nam o Pendereckim i dużo mniej obecnym w świadomości licealistów Lutosławskim: zobaczycie, to ten drugi jest geniuszem. Pozwalam sobie na to wyznanie, ponieważ chcę Państwu zaproponować zupełnie niestandardowe omówienie, które będzie zbiorem cytatów z prac krytyków i historyków muzyki. Cytatów bardzo się od siebie różniących, diametralnie odmiennych, jeśli chodzi o wartościowanie dzieła oraz umiejscowienie go zarówno wobec tradycji muzycznej, jak i innych utworów kompozytora. Zwrócę jednak Państwa uwagę na to, że odmawiane podczas każdej mszy wyznanie wiary Penderecki zmodyfikował, dodając różne teksty liturgiczne i biblijne. Jeśli będziemy pamiętać o tym, że tekst „Credo” jest teologicznym centrum chrześcijaństwa, łączącym wszystkie wyznania i denominacje, a kompozytor planował napisanie pełnej mszy katolickiej, zabieg ten staje się – delikatnie mówiąc – niezmiernie dyskusyjny. Choćby z tego powodu, że konstytucja soboru watykańskiego II o liturgii wyraźnie podkreśla, że nikomu, nawet jeśli byłby biskupem, nie wolno w tekst liturgii w jakikolwiek sposób ingerować. Nie ma tu oczywiście miejsca na to, by analizować to, w jaki sposób dodane wersy komentują (a może nawet zmieniają) sens wyznania, które jest sercem chrześcijaństwa. Polecam Państwu ich lekturę – są one po łacinie i niemiecku (kompozytor cytuje tu tekst i melodię jednego z chorałów Lutra), a także po polsku.

„W tradycji muzycznej «Credo» niesie atmosferę pewności, utwierdzania się w wierze. [...] U Pendereckiego jest całkiem inaczej. Początkowy, chóralno-orkiestrowy fragment wyznania jest potężny i donośny, ale poprzez ciągłe błędzenie od tonacji do tonacji, od nastroju do nastroju, tworzy wrażenie niepewności i zwątpienia. Próżno też szukać radości we fragmencie końcowym utworu. [...] W «Et resurrexit» zaś pojawia się nastrój grozy [...], wyraz lęku przed Stwórcą wielkim i karzącym, sądzącym sprawiedliwie i surowo”. (Dorota Szwarzman)

„Najbardziej osobistemu utworowi sakralnemu nadał [...] Penderecki wielką formę. «Credo» [...] to wielki, trwający blisko godzinę fresk dźwiękowy. Trudno jednak zaliczyć to dzieło do swoistego muzycznego «theatrum» tak silnie obecnego w twórczości Pendereckiego. «Theatrum», którego najlepszym przykładem jest [...] «Pasja według św. Łukasza». W muzyce monumentalnego «Credo» nie ma pierwiastka epickiego, a jedynie duchowa deklaracja. Wynika to oczywiście ze specyfiki tekstu, ale także z głębokiego zaangażowania twórcy dzieła”. (Anna Woźniakowska)

„«Credo» Krzysztofa Pendereckiego streszcza nie tylko sposoby myślenia i kształtowania muzycznego, jakie europejska kultura muzyczna wytworzyła na przestrzeni minionego półtysiąclecia. Streszcza i syntetyzuje zarazem najbardziej własne odczucie i rozumienie funkcji wiary w życiu człowieka. Słuchając «Credo» – szczególnie partii takich jak «Crucifixus», «Et incarnatus» czy «Credo in unum Deum» – czuje się, że słucha się muzyki osobistej. «Jest to utwór tego rodzaju – wyznał kompozytor po jego prawykonaniu – jaki komponuje się jeden raz w swoim życiu». (Mieczysław Tomaszewski)

„«Credo» jest nie tylko niezwykłym zjawiskiem artystycznym. Jest także aktem odwagi artysty wyznającego publicznie wiarę w Boga jako przesłanie swojej sztuki na koniec wieku. Jest współczesnym świadectwem wypełnienia obietnicy ustanowienia Nowego Przymierza poprzez pełną miłości do ludzi ofiarę Chrystusa. Ten indywidualny i osobisty charakter ewangelicznej relacji człowiek-Bóg podkreślony jest w stworzonym przez kompozytora świecie muzycznym wieloma środkami. Wystarczy wymienić zindywidualizowane, pełne lirycznej ekspresji solowe partie głosów wokalnych i instrumentalnych, czy też jasny, symbolicznie odnoszący się do sfery «sacrum» śpiew chłopięcego chóru”. (Regina Chłopicka)

Piotr Urbański

Zapraszamy na kolejne koncerty:

31.03.
pt, 19:00

Sala symfoniczna

GRANDIOSO
Boreyko | Yoyce Yang

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Joyce Yang fortepian
Andrzej Boreyko dyrygent

W programie:

W. SYLWESTROW – Hymn – 2001 na orkiestrę smyczkową
W. A. MOZART – Koncert fortepianowy nr 24 c-moll KV 491
M. KARŁOWICZ – Symfonia e-moll „Odrodzenie” op. 7

02.04.
nd, 19:00

Sala symfoniczna

GRANDIOSO
Manchester Camerata | MOZART

Manchester Camerata
Jean-Efflam Bavouzet fortepian
Gábor Takács-Nagy dyrygent

W programie:

W. A. MOZART:
– Divertimento D-dur KV 136
– Koncert fortepianowy nr 12 A-dur KV 414 (385p)
– Koncert fortepianowy nr 13 C-dur KV 415 (387b)
– Symfonia nr 36 C-dur „Linzka” KV 425

24. März 2023
Freitag – 19.00 Uhr

GRANDIOSO Kaspszyk | Credo von PENDERECKI

Sinfonieorchester
der Mieczysław Karłowicz Philharmonie Szczecin

Chor des Stanisław Moniuszko Großen Theater Poznań
Mariusz Otto Leiter, Dirigent des Chores

Posener Knabenchor
Jacek Sykulski Direktor, Dirigent des Chores

Iwona Hossa Sopran
Karolina Sikora Sopran
Anna Lubańska Alt
Adam Zdunikowski Tenor
Piotr Nowacki Bass

Jacek Kaspszyk Leitung

Programm:

KRZYSZTOF PENDERECKI

Credo [52']

- I. Credo in unum Deum
- II. Qui propter nos homines
Et incarnatus est
- III. Crucifixus etiam pro nobis
Crucem tuam adoramus
- IV. Et resurrexit tertia die
- V. Et in Spiritum Sanctum
Confiteor unum baptisma
Et vitam venturi saeculi

Das Konzert ist eine begleitende Veranstaltung
der 27. Ausgabe der Ludwig van Beethoven Osterfestivals.

Stowarzyszenie

im. Ludwiga van Beethovena

JACEK KASPSZYK

Einer der führenden polnischen Dirigenten. Er erhielt u.a. den 3. Preis beim Herbert-von-Karajan-Dirigentenwettbewerb, was ihm ermöglichte, mit den Philharmonikern in Berlin und New York zu debütieren. Nachdem er 1975 sein Studium an der Warschauer Musikakademie (Dirigieren, Komposition und Musiktheorie) absolviert hatte, bereitete er eine Neuproduktion von Mozarts „Don Giovanni“ an der Nationaloper in Warschau vor; ein Jahr später wurde er Gastdirigent an der Deutschen Oper am Rhein in Düsseldorf sowie erster Dirigent und Musikdirektor des Großen Orchesters des Polnischen Rundfunks und Fernsehens (heute NOSPR – Nationales Sinfonieorchester des Polnischen Rundfunks).

1998 übernahm er die Position des künstlerischen und musikalischen Leiters an der Nationaloper, 2002 die Position des Generaldirektors. Mit diesem Ensemble trat er bei den Festivals in Peking, Hongkong und Castell de Peralada sowie am Londoner Sadler's Wells Theatre auf und tourte dreimal durch Japan. Als Gastdirigent leitete er die prestigeträchtigsten Opernensembles und Orchester. Die Elgar Society verlieh ihm die Medaille für Interpretationen der Musik des britischen Komponisten. 2015 wurde Jacek Kaspszyk vom Polnischen Rundfunk „für die künstlerischen Leistungen und die Treue zum öffentlich-rechtlichen Rundfunk, für den er eine imposante Anzahl von Studio- und Konzertaufnahmen realisierte“, mit dem Diamant-Taktstock-Preis geehrt; wiederum „für seine hervorragenden Verdienste um die Förderung der polnischen Kultur und sein soziales Engagement“ wurde dem Dirigenten 2019 das Offizierskreuz des Ordens „Polonia Restituta“ verliehen.

Jacek Kaspszyk nahm viele Alben auf, seine Interpretation der Oper „König Roger“ von Karol Szymanowski (Nationalopera Warschau – CD Accord) wurde für den „BBC Music Magazine Award“ als beste Aufnahme des Jahres nominiert; wie einer der Kritiker des Magazins „Gramophone“ schrieb, „vermochte der Dirigent in jedem kleinsten Detail absolut alles zu erreichen“. Seit der Spielzeit 2021/2022 ist er Chefdirigent und Musikberater am Großen Theater in Posen (Poznań).

IWONA HOSSA

Sie debütierte 1996 als Violetta in Verdis „La Traviata“ am Großen Theater in Posen. Seit 2000 ist sie eng mit der Nationaloper in Warschau verbunden. Sie arbeitet auch mit Theatern im In- und Ausland zusammen. Ihr Repertoire umfasst eine beachtliche Reihe von Opern-, Operetten- und Oratorienrollen (vom Barock bis hin zur Gegenwart). Sie hat zahlreiche polnische zeitgenössische Werke uraufgeführt.

Die Sängerin veröffentlichte viele von Kritikern gefeierte Alben, darunter Kantatenwerke von Szymanowski (mit dem Orchester der Warschauer Nationalphilharmonie unter der Leitung von Antoni Wit) und „Utrenja“ von Penderecki (mit dem oben erwähnten Klangkörper); diese Alben wurden für die Grammy Awards nominiert. Außerdem beteiligte sie sich an der BBC-Produktion „Holocaust. A Music Memorial Film from Auschwitz“, die 2005 mit dem International Emmy Award (in der Kategorie „Best Arts Programming“) geehrt wurde.

KAROLINA SIKORA

Seit September 2009 ist sie mit der Baltischen Oper in Danzig verbunden. 2015 debütierte sie an der Nationaloper in Warschau als Olga in Tschaikowskys „Eugen Onegin“ (Regie von Mariusz Treliński). Sie arbeitet auch mit der Stettiner Oper am Schloss und anderen Opernhäusern zusammen. Sie führt ebenfalls Oratorien und Kantaten vom Barock bis hin zur Gegenwart auf. Die Sängerin war bereits auf vielen Festivals und Konzertbühnen zu erleben, u.a. in Japan, China, Singapur, Taiwan, Südafrika und europäischen Ländern.

Für ihre hervorragenden Leistungen erhielt sie den Preis der Stadt Danzig „Junge Kulturschöpferin“ (2013), den Theaterpreis der Stadt Danzig (2014) sowie den Jan-Kiepura-Theatermusikpreis (2014) für die Rolle der Mutter Ubu in der Oper „Ubu Rex“ von Penderecki (Regie von Janusz Wiśniewski).

ANNA LUBAŃSKA

Seit 1993 ist sie eng mit der Nationaloper in Warschau verbunden, wo sie als Blumenmädchen in Wagners „Parsifal“ debütiert hat.

Talent, Temperament und Repertoire machen sie zu einer der vielseitigsten zeitgenössischen polnischen Sängerinnen, die imstande ist, sowohl tragische als auch leichtere Rollen erfolgreich zu spielen. Darüber hinaus wird sie als Lied- und Oratorieninterpretin geschätzt. Sie sang in Konzertsälen und Theatern in Deutschland, Frankreich, Belgien, Großbritannien, Norwegen, Monaco, Japan und Hongkong. Die Künstlerin arbeitete mit der Warschauer Kammeroper und den Opernhäusern in Posen und Krakau zusammen.

Ihre Diskographie enthält u.a. „Das Gespensterschloss“ von Moniuszko (EMI) und „Ubu Rex“ von Penderecki (CD Accord); die beiden Werke wurden mit dem Ensemble der Nationaloper in Warschau unter der Leitung von Jacek Kasprzyk aufgenommen.

ADAM ZDUNIKOWSKI

Er ist Solist der Nationaloper in Warschau sowie Preisträger polnischer und internationaler Gesangswettbewerbe. In den dreißig Jahren seiner Karriere war er an allen polnischen Opernhäusern und Philharmonien zu hören, er gastierte auch in vielen Musikzentren der Welt. Sein Repertoire umfasst etwa 70 Opernrollen und ebenso viele Oratorienpartien. Nahezu 2000 Auftritte von Adam Zdunikowski sind das Ergebnis seiner Zusammenarbeit mit führenden Sängern, namhaften Dirigenten und renommierten Regisseuren. Zu seiner besonderen Leistungen zählt die Teilnahme an der Aufführung aller Oratorienwerke von Penderecki unter der Leitung des Komponisten.

Seit 2014 doziert er an der Musikakademie in Bydgoszcz und an der Filiale der Fryderyk-Chopin-Musikuniversität in Białystok. Er ist Vorsitzender und Mitglied der Jury polnischer Gesangswettbewerbe sowie Gründer und Leiter des Bogdan-Paprocki-Wettbewerbs in Bydgoszcz.

Er wurde mit dem „Ad Astra“-Preis des Ministers für Kultur und Kunst, der silbernen „Gloria Artis“-Medaille für kulturelle Verdienste und dem Abzeichen „Honoris Gratia“ des Bürgermeisters von Krakau ausgezeichnet.

PIOTR NOWACKI

Er erhielt viele Preise bei prestigeträchtigen Gesangswettbewerben, darunter die 1. Preise beim Jan-Kiepura-Wettbewerb in Krynica und dem Luciano-Pavarotti-Wettbewerb in Philadelphia, er war auch Finalist des Internationalen Gesangswettbewerbs „Belvedere“ in Wien.

Seit 1998 ist er als Solist der Nationaloper in Warschau tätig. 1987 debütierte er an der Mailänder Scala mit der Hauptrolle in Rimski-Korsakows „Märchen vom Zaren Saltan“. Seitdem ist er auf Opernbühnen in aller Welt aufgetreten (u.a. an der Opera Company of Philadelphia, dem Théâtre de la Monnaie in Brüssel, der Bayerischen Staatsoper in München, der Vlaamse Opera in Antwerpen, der Volksoper in Wien und dem Teatro La Fenice in Venedig).

Der Künstler widmet sich auch Oratorien und Kantaten – er nahm an Aufführungen von Pendereckis „Lukas-Passion“, „Utrenja“ und „Polnischem Requiem“ teil. Er war Gast bei den internationalen Musikfestivals in Edinburgh und Granada sowie beim Pablo Casals Festival in Puerto Rico (mit dem Ensemble der Nationalphilharmonie Warschau unter der Leitung von Mstislaw Rostropowitsch), er spielte auch in den Verfilmungen von Rossinis Opern „La cambiale di matrimonio“ und „L'equivoco stravagante“.

GRANDIOSO

Kaspszyk | Credo von PENDERECKI

Credo (1998) von **Krzysztof Penderecki** (1933–2020) ist ein umstrittenes Werk – sowohl musikalisch als auch theologisch betrachtet. Ein Vierteljahrhundert, das seit Entstehung dieser Musik vergangen ist, scheint eine zu kurze Perspektive zu bieten, um leidenschaftslos über das „Credo“ zu schreiben – schließlich kann man sich getrauen, diese Partitur zu kritisieren, wenn man alle Qualitäten der Musik gewürdigt hat. Der Kult um den Meister Penderecki, der etwa in den neunziger Jahren seinen Höhepunkt erreichte und bis heute ununterbrochen fortbesteht, erleichtert die Sache nicht... Er wird nicht einmal dadurch geschwächt, dass die Beerdigung von Penderecki wegen der Pandemie um zwei Jahre verschoben wurde und die Asche des Verstorbenen im Nationalen Pantheon in Krakau beigesetzt wurde (als ich diese Zeremonie beobachtete, dachte ich, dass der demütige Diener Gottes Johann Sebastian Bach wäre sicherlich überrascht und vielleicht sogar verlegen...). Ich erinnerte mich auch an meinen Harmonieunterricht: die außergewöhnliche Lehrerin dieses Fachs sprach – im Jahre 1983 – von Penderecki und dem den Gymnasiasten weniger bekannten Lutosławski: „Ihr werdet sehen, eben der Letztere ist ein wahres Genie“.

Ich erlaube mir dieses persönliche Geständnis, weil ich Ihnen eine eher ungewöhnliche Besprechung des „Credo“ vorschlagen möchte, und zwar eine Sammlung von Zitaten aus Musikkritikern und -historikern: Diese Zitate, die sehr unterschiedlich sind, ordnen das Werk sowohl in die Tradition der Kirchenmusik als auch in die anderen Werke des Komponisten ein. An dieser Stelle möchte ich Sie auch darauf hinweisen, dass Penderecki das in jeder Messe vorgetragene Glaubensbekenntnis modifiziert und um verschiedene liturgische und biblische Texte ergänzt hat. Bedenkt man jedoch, dass der Text des „Credo“ das theologische Zentrum des Christentums ist, das alle Konfessionen miteinander verbindet (der Komponist plante, eine vollständige katholische Messe zu schreiben), ist dieses Vorgehen – vorsichtig gesagt – ausgesprochen strittig (allein schon deshalb, weil die beim 2. Vatikanischen Konzil ver-

kündete Konstitution über die Liturgie klar und deutlich betont, dass niemand, auch wenn er Bischof ist, in irgendeiner Weise in den Text der Liturgie eingreifen dürfe). Natürlich ist hier kein Platz, um im Detail zu analysieren, wie die hinzugefügten Verse die Bedeutung des Glaubensbekenntnisses, das das Herzstück des Christentums ist, kommentieren (und vielleicht sogar verändern). Auf jeden Fall sind diese Texte lesenswert – sie sind auf Latein, Deutsch (ein Luther-Choral, samt der Melodie zitiert) und auch auf Polnisch verfasst.

„In der musikalischen Tradition vermittelt das «Credo» eine Atmosphäre der Gewissheit, der Bestätigung im Glauben. [...] Bei Penderecki sieht dies ganz anders aus. Der vokal-orchesterale Anfang des Bekenntnisses ist kraft- und klangvoll, aber indem er ständig von Tonart zu Tonart, von Stimmung zu Stimmung wandert, erzeugt er einen Eindruck von Zweifel und Unsicherheit. Auch die Freude sucht man im letzten Satz des Werkes vergeblich. [...] Im «Et resurrexit» findet man geradezu eine Stimmung des Entsetzens [...], die Angst vor dem großen und strafenden Schöpfer, der gerecht und streng richtet“. (Dorota Szwarcman)

„Penderecki verlieh seinem persönlichsten geistlichen Werk eine große Form. Das «Credo» [...] ist ein riesiges Klangfresko, das fast eine Stunde dauert. Es ist jedoch schwierig, dieses Werk als eine Art musikalisches «Theatrum» einzuordnen, das in Pendereckis Oeuvre so stark präsent ist – solches «Theatrum» nämlich, dessen bestes Beispiel [...] die «Lukas-Passion» darstellt. Doch in der Musik des monumentalen «Credo» gibt es kein episches Element, lediglich eine spirituelle Erklärung. Dies resultiert selbstverständlich aus der Besonderheit des Textes, aber auch aus dem tiefen Engagement des Komponisten.“ (Anna Woźniakowska)

„Krzysztof Penderecki's «Credo» fasst nicht nur die Denk- und Gestaltungsweisen zusammen, die die europäische Musikkultur im vergangenen halben Jahrtausend entwickelt hat. Es resümiert und synthetisiert gleichzeitig das persönlichste Verständnis der Funktion des Glaubens im menschlichen Leben. Diejenigen, die das „Credo“ – insbesondere die Sätze wie «Crucifixus», «Et incarnatus» oder «Credo in unum Deum» – hören, spüren sofort, dass sie persönliche Musik erleben. „Musik dieser Art – gestand der Komponist nach der Uraufführung des Werkes – schafft man nur einmal im Leben“. (Mieczysław Tomaszewski)

„Das «Credo» ist nicht nur ein außergewöhnliches künstlerisches Phänomen, sondern auch ein mutiger Akt des Künstlers, der sich am Ende des Jahrhunderts öffentlich zu seinem Glauben an Gott als Botschaft seiner Kunst bekennt. Dies ist ein gegenwärtiges Zeugnis dessen, wie die Verheißung des Neuen Bundes durch das Opfer Christi, durch seine Liebe zu den Menschen, erfüllt worden ist. Diese individuelle und persönliche Natur der evangelischen Beziehung zwischen Mensch und Gott wird in der vom Komponisten geschaffenen musikalischen Welt auf vielfältige Weise hervorgehoben – zu nennen sind beispielsweise die individualisierten ausdrucksstarken Vokal- und Instrumentalsolostimmen oder der klare Gesang des Knabenchores, der symbolisch auf die Sphäre des «Sakralen» verweist“. (Regina Chłopicka)

Piotr Urbański
Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski

WIR LADEN SIE ZU UNSEREN KONZERTEN EIN:

31.03.
Fr, 19:00

großer Konzertsaal

GRANDIOSO
Boreyko | Joyce Yang

Sinfonieorchester der Philharmonie Szczecin
Joyce Yang Klavier
Andrzej Boreyko Leitung

W. Silwestrow - Hymne - 2001 für Streichorchester
W. A. Mozart – Klavierkonzert Nr. 24 c-Moll KV 491
M. Karłowicz - Sinfonie e-Moll op. 7 „Wiedergeburt“

02.04.
So, 19:00

großer Konzertsaal

GRANDIOSO
Manchester Camerata | MOZART

Manchester Camerata
Jean-Efflam Bavouzet Klavier
Gábor Takács-Nagy Leitung

W. A. Mozart:
Divertimento D-Dur KV136
Klavierkonzert Nr. 12 A-Dur KV 414
Klavierkonzert Nr. 13 C-dur KV 415
Sinfonie C-Dur KV 425 „Linzer“

GALERIA POZIOM 4

Zapraszamy na finisaż wystawy

CHRIS NIEDENTHAL PRL – RP

oraz

szczecińską premierę albumu **Niedenthal. Na freelansie. Polska lat 70.**

27 marca, godz. 19:00

„Fotografuję Polskę i polską historię współczesną już od 50 lat. Jestem Polakiem urodzonym w Anglii i obserwowałem Polskę właściwie okiem młodego Anglika.

Moje dwa kraje różniły się we wszystkim – i stąd to moje zainteresowanie. [...]

Nigdy jeszcze nie odłożyłem aparatu”.

Chris Niedenthal

Finisaż będzie powiązany ze Szczecińską premierą najnowszego albumu Niedenthala - **Niedenthal. Na freelansie. Polska lat 70.** Podczas spotkania będzie można porozmawiać z artystą i jego synem Filipem, który koordynował cały projekt. Wystawę wzbogacą również fotografie znajdujące się w albumie, które zostały wyselekcjonowane specjalnie z myślą o Gościach Galerii Poziom 4.

„Tata zaczął przyjeżdżać z Londynu do Polski jako nastolatek, ciekawy kraju, skąd pochodzili jego rodzice a moi dziadkowie. Z czasem na stałe zamieszkał w Warszawie. Wszystkie zdjęcia w tym albumie pochodzą z lat 70. Większość publikowana jest po raz pierwszy. To zbiór obrazów ojczyzny z wyboru, którą dopiero poznawał, a zarazem wgląd w proces kształtowania się jego reporterskiego stylu.”

Filip Niedenthal

Program jest równocześnie zaproszeniem na finisaż wystawy - dla 2 osób.

Partnerzy Galerii:

**SZCZECIN
STARE MIASTO**

ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE / ORCHESTER IM HEUTIGEN KONZERT

KONCERTMISTRZ / KONZERTMEISTER

Paweł Maślanka

I SKRZYPCE / 1. VIOLINE

Karolina Hyla-Wybraniec

Maria Sosnowska

Monika Sawczuk

Elżbieta Fabiszak-Dąbrowska

Izabela Wojciechowska

Joanna Hajkiewicz

Olga Rozmus

Maciej Musiał

Anna Majewska

Marcin Kieruczenko

Maria Nowak

II SKRZYPCE / 2. VIOLINE

Anna Muzyk

Robert Smoliński

Diana Miszkiel-Gugała

Joanna Ostaszewska

Anna Czechorowska

Zoia Piankowska

Łukasz Górewicz

Patrycja Kozak

Małgorzata Borowiecka

Robert Cybulski

ALTÓWKA / BRATSCHÉ

Grzegorz Sadowski

Ewa Kuśnierz

Wojciech Mazur

Roman Żuchowicz

Dominika Kotlicka

Ludmiła Rusin

Izabela Joniec

Aleksandra Majewska

WIOLONCZELA / VIOLONCELLO

Ihor Chilipik

Hanna Możejewska

Klara Świdrów

Jacek Tomczak

Natalia Wesołowska

Klaudia Naworska*

Dorota Cieśla

Beata Sawrymowicz

KONTRABAS / KONTRABASS

Karol Nasiłowski

Paweł Jędrzejewski

Michał Mitschke

Wojciech Gunia

Robert Możejewski

Jan Gottschling

FLET / FLÖTE

Filippo del Noce

Joanna Kowalczyk

Paweł Majewski

OBÓJ / OBOE
Natalia Mielnik*
Grzegorz Świącichoowski
Piotr Kokosiński

KLARNET / KLRINETTE
Bogusław Jakubowski
Krzysztof Baturó
Piotr Wybraniec

FAGOT / FAGOTT
Michał Szydłowski
Anna Bownik
Edyta Moroz

WALTORNIA / HORN
Oleksandr Melnychenko
Radosław Zamojski
Dmitrij Wdowiczenko
Dawid Kostrzewa

TRĄBKA / TROMPETE
Marcin Olkowski
Sławomir Kuszwara
Bogdan Rymaszewski

PUZON / POSAUNE
Mateusz Kupski
Wojciech Bublej
Igor Puszkár

TUBA
Kamil Więzowski*

KOTŁY / PAUKEN
Dariusz Jagiełło
PERKUSJA / SCHLAGZEUG
Jorge Luis Valcarcel Gregorio
Jacek Wierzchowski
Bogdan Pilak
Antonina Kadur*

HARFA / HARFE
Barbara Stalmierska

FORTEPIAN/ CELESTA / ORGANY
KLAVIER / CELESTA / ORGEL
Mariia Kulykowska*

BANDA:
TRĄBKA / TROMPETE
Dawid Głogowski
Leszek Kaczor*
Damian Nowakowski*
Mateusz Wolczański*

PUZON / POSAUNE
Radosław Gdula*
Grzegorz Włodarczyk*
Mateusz Feledyn*

WALTORNIA / HORN
Katarzyna Sułkowska

*gościnnie / als Gast

ARTUR RUCIŃSKI
PIER GIORGIO MORANDI
ORKIESTRA SYMFONICZNA
FILHARMONII W SZCZECINIE

EDYCJA LIMITOWANA

ALBUM DOSTĘPNY W SKLEPIE FILHARMONII

Kulturalna Grupa Energetyczna

Mecenas Roku 2023
Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza
w Szczecinie

*Polska Grupa
Energetyczna*

Mecenas Roku 2023

Oficjalnym Partnerem Filharmonii
w Szczecinie jest Dealer BMW Bońkowsky

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii

Partner Filharmonii

Znajdziesz nas / Unsere Webpräsenz:

[www: filharmonia.szczecin.pl](http://www.filharmonia.szczecin.pl)

facebook.com/filharmoniaszczecin | instagram.com/filharmoniaszczecin | twitter.com/filharmoniaszn

tiktok.com/filharmoniawszczecinie | youtube.com/filharmoniaszczecin | youtube.com/edufilharmoniaszczecin